

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.926 van 3 juni 2016
in de zaak A. 217.379 /XIV-36.739**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Van Assche
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Defensie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 oktober 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
“- De beslissing van de Minister van Defensie van 17 augustus 2015 betreffende de schrapping uit de categorie van het leerling-varend personeel [...].
- De beslissing tot weigering van de heroriëntatie (model B) dd. 25 augustus 2015 [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 februari 2016.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Van Assche, die verzoeker bijstaat, en kapitein-commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleekere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is beroepsofficier niveau A. Hij is Nederlandstalig en behoort tot de Luchtmacht.

3.2. Op 3 juli 2012 wordt verzoeker toegelaten tot het korps van het varend personeel en vat hij fase I aan van zijn opleiding als piloot.

3.3. Na het slagen voor fase I (“Air Academics”) van de opleiding, start verzoeker op 2 september 2013 de fase IIA (“Basic Flying Training”) waarvoor hij slaagt op 12 mei 2014.

3.4. Verzoeker start op 10 juni 2014 met de fase IIB (“Advanced Flying Training”) van zijn opleiding.

3.5. Op 16 september 2014 geeft verzoeker, in het kader van zijn toekomstige “streaming” aan dat hij een voorkeur heeft voor de track “rotary wing” (helikopter).

3.6. Op 20 januari 2015 beëindigt verzoeker fase IIB van de opleiding met de score “below average”.

3.7. Op 4 februari 2015 wordt besloten om verzoeker te streamen naar de track “fixed wing”.

3.8. Verzoeker start vervolgens op 2 februari 2015 de fase III (“Advanced Flying Training”) van de opleiding, maar bereikt op 10 april 2015 het maximum aantal revisievluchten waardoor hij op 22 april 2015 voor de informatiecommissie dient te verschijnen die zijn verdere opleiding schorst in afwachting van een beslissing van de evaluatiecommissie.

3.9. Met een nota van 4 mei 2015 (MITS: 15-00180925), die verwijst naar een nota van 18 maart 2015 (MITS: 15-00121818) betreffende de behoefte aan vliegend personeel, deelt de korpsoverste van de CC AIR, kolonel vlieger F. G., mee dat er tot nader order voor de jaren 2015 en 2016 geen streaming en oriëntatie meer zal plaatsvinden gelet op het feit dat er binnen de luchtcomponent enkel een behoefte is aan personeel binnen de jacht-track van de “fixed wing”.

3.10. De evaluatiecommissie adviseert op 8 mei 2015 met toepassing van de artikelen 35, § 2, 5° en 23, 2°, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004 ‘betreffende het varend personeel van de krijgsmacht’ om verzoeker te schrappen als lid van de categorie van het leerling-varend personeel. Zij oordeelt dat verzoeker niet over de vereiste capaciteiten beschikt om de opleiding gevechtspiloot tot een goed einde te brengen. Zijn vorming wordt stopgezet naar aanleiding van het bereiken van het maximum toegelaten “Revision Flights” in een discipline.

3.11. Op 21 mei 2015 vraagt verzoeker per model B een heroriëntering aan “bij voorkeur op helikopter, of op transportvliegtuig”.

3.12. Met een nota van 9 juni 2015 (MITS: 15-00229914) deelt kolonel vlieger stafbrevethouder G. D. met betrekking tot nog een aantal leerling-piloten aan de commandant van CC AIR mee dat uit nieuwe elementen van de studie naar de nood aan helikopterpiloten is gebleken dat geen enkele heroriëntering naar de track “heli” mogelijk is.

3.13. Met een beslissing van 17 augustus 2015 (MOD 15-006564) beslist de minister van Defensie om verzoeker te schrappen uit de categorie van het leerling-varend personeel, op grond van het eensluidend advies uitgebracht door de evaluatiecommissie van 8 mei 2015. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“[...]”

Betrokkene bezit niet de vereiste professionele hoedanigheden om de opleiding tot militair piloot tot een goed einde te brengen, op grond van het eensluidend advies van de evaluatiecommissie. Zijn vorming wordt stopgezet naar aanleiding van het bereiken van het maximum aantal toegelaten revisievluchten in een bepaalde discipline en beantwoordt dus niet aan de objectieven beschreven in Part VI-2014-07-03 Syllabus fase IIb/II.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.14. Op 20 augustus 2015 weigert luitenant-kolonel vlieger Q. A. verzoekers vraag tot heroriëntering naar een ander luchtvaartuig van 21 mei 2015 “[r]ekening houdend met het feit dat er geen behoefte is”.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering gericht tegen de tweede bestreden beslissing

4. De artikelen 1, 3°, 7, § 2, tweede en derde lid en 16 van het koninklijk besluit van 13 mei 2004 ‘betreffende het varend personeel van de krijgsmacht’ (hierna: het koninklijk besluit van 13 mei 2004) bepalen:

“Art. 1. Voor de toepassing van dit besluit moet verstaan worden onder:

[...]

3° ‘de leerling-piloot’: de kandidaat-militair of de militair die behoort tot de categorie van het leerling-varend personeel en die de professionele vorming voor het behalen van het militair brevet van piloot volgt;

[...]

Art. 7, § 2. [...]

Voor de gevorderde training van piloot of de initiële operationele training van piloot, beslist de commandant van de luchtcomponent dat een leerling-piloot of een piloot-leerling georiënteerd wordt, naargelang het geval naar de training in een vliegtuig of in een helikopter op grond van:

1° de personeelsbehoefte, op advies van de overheid belast met het beheer van het varend personeel binnen de algemene directie human resources;

2° de wensen van betrokkene;

3° de vluchtgeschiktheid van betrokkene.

Tijdens de professionele vorming wordt een leerling-piloot of een piloot-leerling slechts toegelaten tot de volgende vormingsfase indien hij met goed gevolg de vorige fase gevolgd heeft.

[...]

Art. 16. Maken niet langer deel uit van de categorie van het leerling-varend personeel:

[...]

3° de leerling-piloot die geschrapt wordt uit deze personeelscategorie.”

5. In de huidige stand van het geding moet op grond van de hiervoor vermelde bepalingen worden vastgesteld dat indien de vordering tot schorsing tegen de eerste bestreden beslissing, waarbij verzoeker wordt geschrapt uit de categorie van het leerling-varend personeel, wordt verworpen, hij op grond van bovenstaande bepalingen niet langer kan worden beschouwd als “leerling-piloot” in de zin van artikel 7, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004 zodat een heroriëntatie naar de track “helikopter” niet langer mogelijk is. Daarnaast blijkt uit de informatie aangebracht door de verwerende partij in haar nota, samen gelezen met artikel 7, § 2, derde lid, van het koninklijk

besluit van 13 mei 2004, dat een oriëntatie naar de track “transport” pas mogelijk is na het slagen in de fase III van de opleiding.

6. Gelet op wat volgt, moet in de huidige stand van het geding dan ook worden aangenomen dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing van de tweede bestreden beslissing. Het onderzoek van de middelen zal zich beperken tot de kritiek die gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

7. De vordering tot schorsing is niet-ontvankelijk in zoverre ze gericht is tegen de tweede bestreden beslissing.

V. Schorsingsvoorwaarden

8. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

9. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van “de Wet van 28 Feb 07 - A16 - G1 - Art 77/1, ingevoegd bij de wet van 31 Jul 13 en gewijzigd bij het KB van 10 Apr 14”, van “het KB van 13 mei 04 - A16 - S4, Art 23, 2°, en Art 35, § 2, 5°, vervangen bij het KB van 23 Jun 05, en § 3, vervangen bij het KB van 11 Okt 07”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-

handelingen', van de materiële motiveringsverplichting en van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de eerste bestreden beslissing aangeeft dat hij niet bekwaam zou zijn als militair piloot, hetgeen aansluit bij het verslag van de evaluatiecommissie die zich op haar beurt grotendeels aansluit bij wat de informatiecommissie naar voren heeft gebracht. Volgens verzoeker blijkt uit het verslag van de informatiecommissie te Cazaux nochtans dat hij wel degelijk een hoge vorm van bekwaamheid heeft om militair piloot te worden. Er wordt daarin alleen aangegeven dat hij moeilijkheden heeft om het “fighter track”-programma te volgen, een programma dat niet zijn voorkeur geniet en waarin hij werd gedwongen. Verzoeker meent dan ook dat de algehele negatieve evaluatie in de eerste bestreden beslissing niet in overeenstemming is met de elementen die voorliggen in het administratief dossier of de gegevens die uit de praktische ervaring uit de informatiecommissie naar voor zijn gekomen. Verzoeker acht zowel het redelijkheidsbeginsel als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden omdat de eerste bestreden beslissing zich louter baseert op de informatie van de evaluatiecommissie, die zich op haar beurt baseert op de informatiecommissie wiens advies echter onduidelijk, onvolledig en tegenstrijdig is en niet alle informatie vermeldt. Zo lijkt in het verslag van de informatiecommissie een volledig hoofdstuk 3.3 te ontbreken. Verzoeker stelt dat hij reeds voor de evaluatiecommissie heeft laten verstaan dat belangrijke informatie ontbreekt, minstens niet geheel duidelijk is. Het hoofd van de informatiecommissie moet op 11 mei 2015 bovendien zelf toegeven dat er onvolledige zinnen in het advies staan en men niet twijfelt aan de capaciteiten van verzoeker als militair piloot, maar enkel de track “fixed wing” niet geschikt vindt voor hem, of nog dat een heroriëntatie voor hem aangewezen lijkt. Dit wordt volgens verzoeker in de eerste bestreden beslissing compleet genegeerd zodat de beslissing onredelijk, onzorgvuldig en niet afdoende gemotiveerd is en de voormelde wettelijke bepalingen schendt.

Daarenboven wordt volgens verzoeker nergens in de eerste bestreden beslissing verwezen naar de elementen die werden aangebracht in de verweerschriften van 8 en 11 mei 2015. Geen van de elementen die daarin zijn opgenomen werden door de evaluatiecommissie op een ernstige wijze onderzocht en er wordt op geen enkel punt naar verwezen. Verzoeker stelt niet te weten of de elementen van zijn verweer zijn meegenomen in de eerste bestreden beslissing. Bijgevolg kan niet worden gesproken van een zorgvuldige beslissing en kan niet worden bevestigd dat de minister van Defensie met kennis van zaken een beslissing heeft kunnen nemen.

Beoordeling

10. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de “motiveringswet” genoemd) verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die

handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

11. Artikel 23, 2°, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004, waarop de bestreden beslissing uitdrukkelijk is gesteund, bepaalt:

“Art. 23. De minister spreekt de schorsing of de schrapping uit van een leerling-piloot als lid van de categorie van het leerling-varend personeel of van een piloot-leerling als lid van de categorie van het gebrevetteerd varend personeel in volgende gevallen :

[...]

2° wegens beroepsongeschiktheid voor de luchtdienst of onvoldoende vooruitgang in de professionele vorming voor het behalen van het brevet van piloot of van het hoger brevet van piloot, op grond van het eensluidend advies van de evaluatiecommissie;

[...].”

Artikel 35, § 2, 5°, van datzelfde koninklijk besluit waarnaar de bestreden beslissing eveneens refereert, bepaalt:

“§ 2. De evaluatiecommissie, naargelang het geval :

5° adviseert de schrapping van de leerling-piloot of van de pilootleerling, die geen kandidaat-hulpofficier piloot is, als lid van zijn categorie van het varend personeel [...].”

12. De evaluatiecommissie formuleert te dezen op 8 mei 2015, met een verwijzing naar bovenstaande bepalingen, het eensluidend advies om verzoeker te schrappen als lid van de categorie van het leerling-varend personeel op de volgende gronden:

“[Verzoeker] beantwoordt niet aan de objectieven beschreven in Part VI-2014-07-03 Syllabus fase IIb/III.

De maatregelen die in punten 6 tot en met 9 van P-OPS-Deel III Ed 02 AJeTS Belgische Student Management fase 2b/3 over maatregelen in geval van mislukking tijdens de fase 3 beschreven zijn, werden toegepast voor [verzoeker].

De evaluatie commissie volgt het advies van de informatie commissie volgens de welke de betrokkene niet over de nodige capaciteiten beschikt om op de door de syllabus voorziene manier de opleiding gevechtspiloot tot een goed einde te brengen.

Zijn vorming wordt stopgezet naar aanleiding van het bereiken van het maximum toegelaten ‘Revision Flights’ in een discipline.”

13. In de huidige stand van het geding moet dan ook worden vastgesteld dat de verwerende partij ter zake over een gebonden bevoegdheid beschikte. De eerste bestreden beslissing, waarvan de formele motivering hoger is weergegeven (*supra*, punt 3.13) en die verwijst naar artikel 23, 2°, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004 en het bovenvermeld eensluidend advies van de evaluatiecommissie dat door verzoeker gekend is, is bijgevolg afdoende gemotiveerd indien het advies waarnaar wordt verwezen zelf afdoende is gemotiveerd, hetgeen verzoeker te dezen betwist.

14. Uit de formele motivering van de eerste bestreden beslissing blijkt dat deze is ingegeven door het bereiken door verzoeker van het maximum aantal toegelaten “Revision Flights” in een discipline, een feitelijk gegeven dat hij op geen enkel moment heeft betwist.

Verzoekers betoog komt er in wezen op neer dat door de evaluatiecommissie geen rekening wordt gehouden met de optie om hem te heroriënteren naar een andere track, hetzij “transport”, hetzij “helikopter”, dit is de track van zijn eerste voorkeur. Verzoeker haalt daartoe onder meer aan dat de informatiecommissie volgens hem enkel van mening is dat hij niet geschikt is voor de “fighter track” maar wel degelijk een hoge vorm van bekwaamheid heeft

om militair piloot te worden. Ook in zijn verweerschrift van 8 mei 2015 voor de evaluatiecommissie heeft verzoeker een gelijkaardig betoog gevoerd. Verzoekers verweerschrift van 11 mei 2015 dateert dan weer van na het eensluidend advies van de evaluatiecommissie, zodat deze er logischerwijze geen rekening mee kon houden. Ook de minister van Defensie kon, gelet op zijn gebonden bevoegdheid in deze, het verweerschrift van 11 mei 2015 niet in aanmerking nemen.

Er moet daarbij nog worden gewezen op de nota in het administratief dossier van de commandant van de luchtcomponent van 4 mei 2015 (MITS 15-00180925) waarin wordt besloten om, gelet op de personeelsbehoefte, tot nader order geen streaming meer toe te staan naar de tracks “transport” en “helikopter”. Deze nota kadert in hetgeen wordt bepaald in het hoger weergegeven artikel 7, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004 (*supra*, punt 4) en dateert van vóór het advies van de evaluatiecommissie zodat deze niet bij machte was om, met toepassing van artikel 35, § 2, 2°, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004, de voortzetting van de vorming op een ander type luchtvaartuig te adviseren. Het eventueel andersluidend advies van de informatiecommissie en van majoor vlieger B. V. doen aan die vaststelling geen afbreuk.

Uit verzoekers verweerschrift van 8 mei 2015 blijkt trouwens dat hij zich wel degelijk bewust is van deze personeelsbehoefte van Defensie, althans wat betreft het gebrek aan mogelijkheid van een heroriëntering naar de track “helikopter”. Daarnaast kan nog worden opgemerkt, zoals ook reeds hoger werd aangebracht (*supra*, punt 5), dat een oriëntering naar de track “transport” binnen de track “fixed wing” pas mogelijk is na het slagen voor fase III van de opleiding. Het kan niet worden betwist dat verzoeker thans niet aan die voorwaarde voldoet.

15. Gelet eensdeels op de vastgestelde, niet-betwiste, tekortkomingen van verzoeker in zijn opleiding en anderdeels op de bovenvermelde nota van 4 mei 2015 betreffende de personeelsbehoefte binnen de luchtcomponent moet in de huidige stand van geding worden aangenomen dat de

evaluatiecommissie de grenzen van de redelijkheid niet te buiten is gegaan door te adviseren om verzoeker te schrappen als lid van de categorie van het leerling-varend personeel en dat zij daarbij niet onzorgvuldig te werk is gegaan. Gelet op de gebonden bevoegdheid van de minister van Defensie in deze, is ook de eerste bestreden beslissing afdoende gemotiveerd en niet onredelijk of onzorgvuldig.

16. Wat de overige door verzoeker in het middel aangevoerde en geschonden geachte beginselen en bepalingen betreft, wordt er geen specifieke argumentatie opgebouwd, zodat deze grieven geacht moeten worden ofwel samen te vallen met wat hiervóór al is besproken, ofwel niet ontvankelijk te zijn.

17. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het gelijkheidsbeginsel zoals bepaald in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van de materiële motiveringsverplichting, het zuinigheids-, het zorgvuldigheids-, het continuïteits-, het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker voert opnieuw aan dat de eerste bestreden beslissing, die zonder meer stelt dat hij geen capaciteiten heeft als militair piloot, integraal ingaat tegen het advies van de informatiecommissie en de bevestiging door majoor vlieger B. V. van 11 mei 2015 waarin wordt gesteld dat hij wel degelijk een grote toekomst heeft als militair piloot maar dan wel binnen de track “helikopter”. Volgens verzoeker ontbeert de eerste bestreden beslissing elke redelijkheid en evenredigheid, is ze onzorgvuldig en is ze niet correct gemotiveerd nu ze voorbijgaat aan het advies van de informatiecommissie en de

brief van 11 mei 2015 van majoor vlieger B. V. en evenmin rekening houdt met zijn verweerschriften. Verzoeker wijst er op dat na een opleiding van zeven jaar en een bijzonder grote investering van Defensie de beslissing valt om hem definitief te schrappen als militair piloot en dit ondanks het feit dat hij tegen wil en dank verplicht is geworden om tegen zijn zin een bepaald onderdeel van de opleiding te volgen. Doordat de eerste en de tweede bestreden beslissing hem de mogelijkheid ontnemen om de opleiding te vervolmaken binnen zijn eerste keuze, de track “helikopter”, of om hem te laten heroriënteren, acht verzoeker het zuinigheidsbeginsel geschonden. Verzoeker stelt dat hij tegen zijn zin eerder werd georiënteerd op de track “fixed wing” enkel en alleen omdat men beslist heeft dat er binnen de jaren 2015 en 2016 geen actuele nood is aan bijkomende mensen op de afdeling “helikopter” en er geen plaatsen voorhanden zijn. Dit element gebruiken na een opleiding van zeven jaar getuigt volgens verzoeker van een bijzonder kortzichtige visie die niet alleen het redelijkheids- en zuinigheidsbeginsel maar ook het gelijkheidsbeginsel schendt. Alle betrokken piloten moeten immers de mogelijkheid hebben om de opleiding te genieten die zij wensen binnen de afdeling die zij verkiezen. Door verzoeker te schrappen gaat meer dan 500.000 euro en zeven jaar opleiding verloren, terwijl hij er wel in slaagde om tot de top zes van vierhonderd kandidaten door te stoten. Verzoeker wijst er op dat hem een algehele weigering wordt gegeven als militair piloot, ook al ligt er geen bewijs voor dat er in de toekomst geen reserve zal nodig zijn of er geen capaciteit zal bijkomen voor het onderdeel “helikopter”.

Daarenboven is volgens verzoeker ook de tweede bestreden beslissing bijzonder onzorgvuldig genomen en ongemotiveerd. Er wordt louter gesteld in een algemene en standaardzin dat er geen behoefte is voor de heroriëntatie naar “helikopter” en er wordt in het advies van kolonel F.G. verwezen naar het voorstel tot schrapping van de evaluatiecommissie. Volgens verzoeker werd de beslissing inzake de heroriëntatie bewust afgewacht op grond van de eerste bestreden beslissing, terwijl beide niet verbonden zouden mogen zijn. De motivering van die tweede bestreden beslissing wordt volgens verzoeker niet op zich genomen en ook niet op basis van de elementen aan de basis van het

dossier of de vraag, maar op grond van elementen van behoefte, zonder dat dit een op zichzelf staande beslissing lijkt. Zodoende is ook de tweede bestreden beslissing onzorgvuldig, ongemotiveerd en onredelijk.

Verzoeker wijst tot slot nog op diverse gelijkaardige beslissingen uit het verleden waarbij voor kandidaat-piloten die zich in dezelfde positie bevonden als hijzelf de beslissing is genomen tot heroriëntering op helikopter. Zij vliegen op dit moment binnen Defensie met een resultatenpakket na fase II in een gelijkaardige of zelfs mindere situatie als verzoeker.

Beoordeling

19. Met de behandeling van het eerste middel is reeds vastgesteld dat het eensluidend advies van de evaluatiecommissie waarop de eerste bestreden beslissing is gesteund afdoende is gemotiveerd en niet onredelijk of onzorgvuldig is. Daarnaast werd ook reeds vastgesteld dat de minister van Defensie bij het nemen van de eerste bestreden beslissing op grond van artikel 23, 2°, van het koninklijk besluit van 13 mei 2004 met een gebonden bevoegdheid handelde. In de mate dat verzoeker de kritiek herhaalt die hij reeds in zijn eerste middel heeft aangevoerd, kan worden volstaan met de verwijzing naar de behandeling van dat eerste middel.

20. In de huidige stand van het geding moet worden vastgesteld dat bij de uitoefening van een dergelijke gebonden bevoegdheid een schending van de door verzoeker aangehaalde beginselen niet aan de orde is. Beginselen van behoorlijk bestuur prevaleren immers niet op duidelijke wetsbepalingen.

21. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker nalaat aannemelijk te maken dat de concrete situatie van de leerling-piloten waarnaar hij verwijst dezelfde is als diegene waarin hij zich bevindt, en dan met name wat betreft het bereikte aantal “Revision Flights”, moet in de huidige stand van het geding worden vastgesteld dat met de nota van de commandant van de luchtcomponent

van 4 mei 2015 (MITS 15-00180925) waarin wordt besloten om, gelet op de personeelsbehoefte, tot nader order geen streaming meer toe te staan naar de tracks “transport” en “helikopter” een objectieve en redelijke verantwoording voor een onderscheiden behandeling voorligt. Een schending van het gelijkheidsbeginsel zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet lijkt dan ook niet aan de orde.

22. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Conclusie

23. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VII. Anonimisering

24. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

VIII. Kosten

25. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie juni tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Kaat Leus